

για την απόθεση των αποβλήτων ή να ορίζουν κριτήρια χωροθετήσεως αρκούντως σαφή ούτως ώστε η αρμόδια για τη χορήγηση άδειας υπό την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας αρχή να μπορεί να εξετάζει αν η τοποθεσία ή η εγκατάσταση εντάσσεται στο πλαίσιο διαχειρίσεως που προβλέπει το σχέδιο;

2. Αντιβαίνει η έκδοση, εκ μέρους κράτους μέλους που δεν έχει καταρτίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχειρίσεως αποβλήτων αφορώντα «τις κατάλληλες για τη διάθεση των αποβλήτων τοποθεσίες και εγκαταστάσεις», ατομικών αδειών εκμεταλλεύσεως μιας εγκαταστάσεως διαθέσεως αποβλήτων, όπως οι χώροι υγειονομικής ταφής, στο άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερών αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ, της 18ης Μαρτίου 1991, ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 9 της ίδιας οδηγίας ή με άλλη διάταξη της ίδιας οδηγίας;
3. Έχει το άρθρο 7.1 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 96/156/ΕΟΚ, της 18ης Μαρτίου 1991, την έννοια ότι τα ή τα σχέδια που αφορούν ιδίως «τις κατάλληλες τοποθεσίες ή εγκαταστάσεις διάθεσης των αποβλήτων» πρέπει να καταρτίζονται το αργότερο την 1η Απριλίου 1993 ή έχει την έννοια ότι πρέπει να καταρτίζονται εντός ευλόγου προθεσμίας, η οποία μπορεί να είναι μεγαλύτερη της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 01/015, σ. 86.

(2) ΕΕ L 78 της 26.3.1991, σ. 32.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 12 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-219/02)

(2002/C 191/34)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Μαρία Πατακιά και Niels Bertil Rasmussen, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, άσκησε στις 12 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή αιτείται από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθή-

κης ΕΚ, γιατί παρέλειψε να θεσπίσει και επικουρικώς να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στην προθεσμία που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 98/84/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 1998 για τη νομική προστασία των υπηρεσιών που βασίζονται ή συνίστανται στην παροχή πρόσβασης υπό όρους.

- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Δεν αμφισβητείται από την Ελληνική Δημοκρατία ότι οφείλει να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί με την προαναφερόμενη οδηγία.

Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μέχρι στιγμής, η Ελληνική Δημοκρατία δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα για την πλήρη ενσωμάτωση της επιδίκουσ οδηγίας στην ελληνική έννομο τάξη και ούτε βεβαίως κοινοποίησε τέτοια μέτρα στην Επιτροπή.

(1) ΕΕ L 320 της 28.11.1998, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 3 de Orense με διάταξη της 30ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση Rosa García Blanco κατά Instituto Nacional de la Seguridad Social και Tesorería General de la Seguridad Social

(Υπόθεση C-225/02)

(2002/C 191/35)

Με διάταξη της 30ής Μαρτίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2002, το Juzgado de lo Social nº 3 de Orense, στο